

HUFIEC ZHP W ŁAŃCUCIE

PROGRAM BIWAKU ZUCHOWEGO

POD NAMIOTAMI

W MAJDANIE SOPOCKIM

„ W ŚWIECIE CALINECZKI”

Majdan Sopocki, 18 - 21 lipca 2016 r.

„ W ŚWIECIE CALINECZKI”

"CALINECZKA"

*Kiedy wakacje zaczynamy,
zaraz do Majdany się wybieramy.
W autobusie mamy już pecha,
bo ukryła się w nim kobieta
„Co dziecko bardzo pragnie mieć”.
Szukamy więc Czarownicy,
która daje nam ziarenko gorzcycy.
Potem mała dziewczynka się pojawia
i zaczyna się zabawa.
Najpierw ropuch ją porywa,
a ona jest nieszczęśliwa
Następnie chrabąszcz ją unosi
i do rodziny swej zanosí.
Niestety wstrętnie obgadana
zostaje przez wszystkich wyśmiana.
Potem w pająka wpada sieci,
ale ratują ją zuchy/dzieci.
U myszki znajduje ciepły kąt,
a kret ofiaruje jej swój dom.
Calineczka jaskółkę ratuje
z nią do ciepłych krajów odlatuje,
tam Króla Elfów poznaje
i jego żoną zostaje.
My też do domów wracamy dziś,
bo tam czeka smutny braciszek Krzyś.
Za rok znów Majdan odwiedzimy,
bo tu super się bawimy!*

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

- a) W czasie biwaku zuchy zdobędą sprawność zespołową: "Elf".
- b) Przez cały biwak zuchy będą miały możliwość zdobywania sprawności indywidualnych: „Mistrzyni/Mistrz węzłów”, „Mistrzyni/Mistrz ringa”, „Higienistka/Higienista”.

1. CEL STANICY

- Zapoznanie zuchów z treści bajki „Calineczka” H. Ch. Andersena.
- Rozbudzenie u dzieci zainteresowania książką i zachęcenie ich do czytania.
- Nauka różnorodnych technik harcerskich, plastycznych, gier, piosenek i piasów
- Wyczulenie i uwrażliwienie na piękno otoczenia oraz potrzebę ochrony różnych środowisk przyrodniczych.

- Poznanie i przestrzeganie zasad przebywania: w lesie, w wodzie, podczas spacerów, na terenie biwaku.
- Rozwijanie u dzieci poczucia: przynależności do grupy i przestrzegania prawa zuchowego, harcerskiego.

2. FABUŁA

Koncepcja obrzędowości opracowana została na podstawie treści baśni H. Ch. Andersena "Calineczka". Motyw przewodni, to wędrówka Calineczki i jej przygody w trakcie poszukiwania drogi powrotnej do domu.

Wyruszamy na wyprawę, jak, co roku z dobrymi humorami przekonani, że w końcu czeka nas zwykły, zuchowy biwak. Lecz gdy drzwi autokaru zamykają się i wszyscy rodzice znikają już za zakrętem w środku robi się szum, bo okazuje się, że jakaś starsza kobieta bardzo lamentuje. Wszystkie zuchy pragną ją pocieszyć śpiewając piosenki, płasząc. Kiedy humor kobiety się poprawia wyjawia zuchom swoją wielką tajemnicę. - Schowała się w autobusie, ponieważ chce dotrzeć do kryjówki czarownicy, która ma taką moc, że może dać jej dziecko, którego tak bardzo pragnie. Prosi też zuchy o pomoc, bo bardzo się boi sama wędrować. Po otrzymaniu od zuchów obietnicy pomocy, robi się weselsza i wspólnie bawi się, śpiewa razem z nimi. Nagle autobus zatrzymuje się i kierowca oświadcza, że pojazd się zepsuł i resztę drogi wszyscy muszą pokonać na nogach. Zuchy zabierają tylko nakrycia głowy, picie, kanapki i wysiadają.

Wędrując przechodzą przez Kamieniołom, a tam wychodzi im na przeciw Czarownica. Po rozmowie z kobietą i prośbach zuchów Czarownica daje kobiecie zaczarowane ziarenko, a ona sadi je w doniczce. Doniczkę niosą całą drogę wyznaczane, najgrzeczniejsze zuchy.

Kiedy wszyscy docierają do miejsca biwaku okazuje się, że w doniczce pojawił się kwiatek, a obok stoi malutka dziewczynka. Zuchy nadają jej imię Calineczka. Calineczka znajduje kartki (regulaminy), których nie umie przeczytać i prosi o pomoc zuchy.

Następnie wszyscy pokazują dziewczynce płasy, które najbardziej lubią. W trakcie zabawy zjawia się Ropuch i porywa Calineczkę. Smutne zuchy idąc po śladach Ropucha, które doprowadzają ich do zalewu, a tam na listku (zielonym materacu) siedzi uwięziona, Calineczka. Zuchy chętnie pomagają ją uwolnić i przyciągają materac do brzegu. Czas szybko ucieka przy milej zabawie na plaży i w wodzie. Kiedy wszyscy są zajęci zabawą, zakrada się do nich Chrabąszcz i porywa Calineczkę.

Znów smutne zuchy wracają do obozu. Wieczorem, kiedy idą, aby zasiąść przy ognisku widzą, że stoi tam Calineczka i chrabąszcze. Panny, chrabąszczowe naśmiewają się z naszej dziewczynki, a ona płacze. Kiedy chrabąszcze odchodzą i zostawiają sama Calineczkę ona opowiada jak jej było smutno i źle, kiedy ją wyśmiewano i drwiono z jej wyglądu. Wszyscy zastanawiają się jak można ją pocieszyć i czy zachowanie chrabąszczy było miłe i grzeczne.

Następnie zmęczone zuchy żegnają się, a Calineczka zostaje zaproszona do namiotu Komendantki na odpoczynek. Rano dziewczynka wyrusza w dalszą drogę szukając domu, a zuchy odprowadzając ją uczą się robić szalasy, ogniska, maty, zbierają borówki, przechodzą po linie. Kiedy wracają w obozie widzą Calineczkę uwięzioną za

pajęczą siecią, a na straży stoi pajak. Chcąc wykupić dziewczynkę zuchy muszą pokonać tor przeszkód, rozszyfrować wiadomości, i dopiero pokaz Judo tak wystrasza Pajaka, że ten ucieka. Dziewczynka jest uwolniona. Ciągłe jednak tęskni za domem, dlatego odchodzi i wieczorem na swej drodze spotyka Polną Myszkę, która ją przygarnia. Zuchy postanawiają przygotować niespodziankę dla dziewczynki i przedstawić jej różnego rodzaju teatrzyki, do, których samodzielnie wykonają postacie. Kiedy Calineczka po obiedzie wychodzi na spotkanie z zuchami podchodzi do niej Kret, który ją już chwilę obserwował i pyta czy zostanie jego żoną? Calineczka przestraszona chowa się w namiocie, a Kret opowiada swoją historię jak mu ciężko żyć pod ziemią, a dodatkowo będąc niewidomym. Proponuje im zabawę. Zuchy pokonują tor przeszkód z zamkniętymi oczami, prowadzone przez harcerzy i przekonują się, że Kret nie ma łatwego życia, ale świetnie sobie radzi dzięki wykorzystaniu innych zmysłów. Kiedy Kret odchodzi Calineczka zauważa leżącą, chorą jaskółkę i prosi Doktoreczkę Piguleczkę oraz zuchy o pomoc. Zuchy uczą się podstawowych elementów pierwszej pomocy. Wyleczona Jaskółka odlatuje i dziękuje za pomoc. Wieczorem zuchy rozweselają Calineczkę swoimi teatrzykami i wręczają jej duże kolorowanki, które przez cały czas trwania biwaku w tajemnicy, wspólnie kolorowały. Po prezentacji teatrzyków pojawia się Jaskółka i zabiera Calineczkę do ciepłych krajów. Rano zuchy spotykają na polanie Calineczkę i Króla Elfów, którzy zapraszają ich na bal zaręczynowy. Po balu żegnają się z zuchami i odlatują. Dzieci uspokojone, że Calineczka znalazła bezpieczny dom mogą wracać do swoich rodzin, które stęsknione na nich czekają.

3. RAMOWY ROZKŁAD POSZCZEGÓLNYCH DNI

- 7.30 – 7.35 – Powitanie dnia - pobudka
- 7.35 – 7.50 - Gimnastyka poranna
- 7.50 - 8.25 – Toaleta poranna, sprzątanie
- 8.25 - 8.30 – Przygotowanie do śniadania
- 8.30 – 9.00 - Śniadanie
- 9.00 – 9.15 – Przygotowanie do apelu
- 9.15 – 9.30 - Apel
- 9.30 – 9.45 – Przygotowanie do zajęć
- 9.45 - 10.30 – Zajęcia programowe
- 10.30 - 12.45 – Wyjście nad wodę
- 12.45 – 13.00 – Przygotowanie do obiadu
- 13.00 – 14.00 – Obiad
- 14.00 - 15.30 – Zajęcia w gromadach, czas na zaliczanie zadań realizowanych sprawności indywidualnych, możliwość dzwonienia do rodziców
- 15.30 - 16.00 – Podwieczorek
- 16.00-17.15 – Zajęcia programowe
- 17.15 – 17.50 – Piosenki i pąsy
- 17.50 – 18.00 – Przygotowanie do kolacji
- 18.00 – 18.30 - Kolacja
- 18.30-19.30 – Toaleta wieczorna
- 19.30 - 20.00 – Przygotowanie do kominka

20.00 – 20.30 – „Wszystkie sprawy. Wszystkie zwady....” – Krąg Rady w gromadach

20.30 - 21.30 – Kominek

21.30 – 21. 50 – Przygotowanie do snu

21.50 – 22.00 – Pożegnanie dnia, słuchanie bajki

22.00 - 7.30 - Cisza nocna

4. OBRZĘDOWOŚĆ

Nazwa stancji –W świetle Calineczki

Totem - to kwiatek maku i malutka laleczką.

Flaga – flaga z namalowanym kwiatkiem i Calineczką

Kronika - na tablicy jest duży kwiatek i co dnia nakleja się na nim informację od szóstek, co im się najbardziej podobało.

Lista spraw - szkatułka smutków - smutki wypisuje się na małych karteczkach i wrzuca do szkatułki i zamyka, aby smutek został w środku i nie uciekł - na wierzchu wieczka jest uśmiechnięta buzia, a od środka - smutna.

Krąg rady –

W Krainie Calineczki tajna narada,
tu poważnym być wypada.

Wszystkie spory, tu kończymy
w zgodzie na kominek wychodzimy.

Rozkład dnia - tablica wykonana z zielonego materiału i naklejonymi kwiatkami.

Pacholik - kwiat

Świetlica – Łąkowy Raj

Piosenka –

"CALINECZKA"

autor:Monika Borys

Była sobie raz dziewczynka najmniejsza z malutkich.
Śliczną buzią, śmieszłą miną rozpraszała smutki.
Calineczką ją nazwano dla żartu, po prostu,
bo na oko jej dawano... najwyżej cal wzrostu!

Ref. Calineczka Calineczka jak wykrzyknik jak pytanie.
Nico większa niż kropeczka, która kończy każde zdanie.

Położono ją na listku w łupinie orzecha,
w podróż życia tą kołyską zabrała ją rzeka.
Gdy dziewczynka przepływała z nurtem obok bagna
już w ramiona wziąć ją chciał ropucha szkaradna.

Ref. Calineczko Calineczko porwę ciebie okruszynko.
Najładniejszą małżoneczką dla mojego będziesz synka.

Przelatywał tuż nad wodą w słońcu motyl złoty,
uratował pannę młodą przed żabim rechetem.
Przywiązała się dokładnie do skrzydeł motyli,
o sto mil od ropuch bagien była już po chwili.

Ref. Calineczka Calineczka płynąc w dal radośnie śpiewa.
Aż tu nagle spod słońeczka chrabąszcz porwał ja w cień drzewa.

Uciec jej się znów udało biegnąc po ściernisku,
w mysiej norze zamieszkała z dobrą polną myszką.
Kret ją prosił tam o rękę lecz wołała lecieć
do zamorskich krajów z wdziękiem na jaskółczym grzbiecie.

Ref: Calineczka Calineczka za granica również miła,
tak jak bywa to w bajeczkach królewicza poślubiła

Szóstki – wybierają losowo nazwę owada i otrzymują zdjęcie owada, które naklejają na namiocie.

Skarbiec kolonii – udekorowany w kwiatki pojemnik - tajemniczy kufer, którego na wyprawy będą zbierać najpotrzebniejsze przedmioty i wkładać do niego najcenniejsze zdobycze

Apel - prowadzimy zgodnie z musztrą zuchową; na placu apelowym szóstki ustawiają się w przyjętym szyku; zuchy meldują się obrzędowo, krzyczą okrzyk i śpiewają obrzędową piosenkę biwaku.

Tablica ogłoszeń -tablica wykonana z zielonego materiału z naklejonymi kwiatkami – na niej znajdują się wszystkie najważniejsze wiadomości dotyczące życia kolonii, tzn. rozkład dnia, piosenka kolonijna, „chmurka” (pogoda), regulaminy;

Codziennie budzenie na kolonii - zuchy będą budzone specjalną melodią, co rano śpiewaną przez obożna;

Powitanie dnia - każdego dnia po pobudce zuchy zbierają się we wspólnym kręgu i witają dzień śpiewając piosenkę.

Zakończenie dnia – odbywa się przy totemie – tam śpiewają piosenkę biwaku i modlitwę.

Imieniny bądź urodziny zucha - w dniu urodzin (imienin) podczas apelu solenizantowi/jubilatowi odśpiewujemy „Sto lat”, wręczmy upominki (wykonane poprzedniego dnia przez inne zuchy w tajemnicy na ciszy poobiedniej)

Okrzyki -

Zuch – pomaga wszystkim w koło!
Dlatego jest nam wesoło!

Zuch pomocny zostać chce -
więc pomaga całe dnie!

Gimnastyka zuchowa -

PORANEK PIERWSZY

Szyk: zwarte koło z chwytem za ręce w przysiadzie skulnym.

Na hasło: „Słońce wschodzi” - zuchy wolno wstają, podnosząc ręce do góry, stają na palce i wznoszą radosny okrzyk - hura!

Na hasło: „Zbudzone motylki” - zuchy rozbiegają się po terenie, biegają, podskakują leciutko na palcach, naśladując ruchy motyla.

Na hasło: „Nadlatują chrabąszcze” - zuchy składają dłonie w lornetkę, wykonują skłony w przód, prostują się i zadzierają głowę do tyłu.

Na hasło: „Pająk patrzy” - zuchy szybko biegają w różnych kierunkach udając muchy, motyle po usłyszeniu hasła stają w bezruchu. Odpada ta osoba, która się poruszy.

Taniec integracyjny - "Żabka mała"

PORANEK DRUGI

Zbiórka w kole.

Zabawa naśladowcza „Pan Zajączek”

Na hasło – „Łapiemy motylka” - w parach wyznaczone role - zuch łapie motylka, po złapaniu wymiana ról.

Zabawa "Łapiemy pająka" - zuchy ustawiają się w dużym półkolu o 20 kroków od "Pająka" (wyznaczone dziecko), które jest obrócone tyłem do zucha. Zuch idzie do "Pająka". Z chwilą, gdy "Pająk" odwróci się, zuchy muszą znieruchomieć. Kto nie zdąży, odpada z gry. Wygrywa ten zuch, który dotknie pierwszy "pająka".

PORANEK TRZECI

Zbiórka w kole. Drużynowy objaśnia i demonstruje, zuchy naśladują.

"Calineczka budzi się” - przeciąga się, staje na palcach, gimnastykuje się, wykonując parę przysiadów i skłonów.

„ Porwanie przez Ropucha” – zuchy naśladują skoki żaby i poruszają się po kole jedno za drugim.

„ Chrabąszcz porywa Calineczkę” – zuchy biegają po placu wydając dźwięki przypominające wydawane przez chrząszcze.

„ Sieć pająka” – zuchy zamykają oczy i łapią ręce kolegów, ale każdy ma podać ręce dwojgu dzieciom. Po otwarciu oczu rozplątują sieć do momentu, aż wszyscy będą stali w kole.

Apel -

Plac apelowy wyznaczony obok tablicy ogłoszeń.
Ustawienie na placu apelowym przy totemie biwaku.

Przebieg apelu -

- Zwołanie zuchów sygnałem do totemu
- Ustawienie w szyku – totem i od niego 7 wstążeczek w różnych kolorach, które trzymają szóstkowi, a za nimi ustawiają się pozostałe zuchy.
- Meldowanie szóstek po zuchowemu (na migi).
- Odśpiewanie hymnu biwaku.
- Przekazanie najważniejszych informacji o nadchodzącym dniu.
- Okrzyk biwaku.

Podsumowanie dnia -

- Spotykamy się z zuchami przy totemie.
- Zapalamy świeczkę, która zapewni nam spokojną noc.
- Następuje rundka z Pacholikiem, (kto ma kwiatka, może mówić)
- Odśpiewanie piosenki pożegnalnej – „Słoneczko już....”
- Okrzyk:
- D: Calineczyka żegna nas!
- Z: Bo na spanie przyszedł czas!
- D: Śpij, więc smacznie zuchu miły!
- Z: Wtedy siły!
- Najdzielniejszy zuch zanoszą świeczkę pod kapliczkę.
- Modlitwa harcerska

SZCZEGÓŁOWY PLAN PRACY

DZIEŃ 1 – Calineczkę poznać czas!

Przed południem

1. „ Spotkanie z smutną Kobieta” - Gdy drzwi autokaru zamykają się i wszyscy rodzice znikają już za zakrętem w środku robi się szum, bo okazuje się, że jakaś starsza kobieta bardzo lamentuje. Wszystkie zuchy pragną ją pocieszyć śpiewając piosenki, płasząc. Kiedy humor kobiety się poprawia wyjawia zuchom swoją wielką tajemnicę. - Schowała się w autobusie, ponieważ chce dotrzeć do kryjówki czarownicy, która ma taką moc, że może dać jej dziecko, którego tak bardzo pragnie. Prosi też zuchy o pomoc, bo bardzo się boi sama wędrować. Po otrzymaniu od zuchów obietnicy pomocy, robi się weselsza i wspólnie bawi się, śpiewa razem z nimi.
2. „Szukamy Czarownicy” Wędrując przez Kamieniołom, wychodzi im na przeciw Czarownica. Po rozmowie z kobietą i prośbach zuchów Czarownica daje kobiecie zaczarowane ziarenko, a ona sadi je w doniczce. Doniczkę niosą całą drogę wyznaczone, najgrzeczniejsze zuchy.

3. „Calineczka” - Kiedy wszyscy docierają do miejsca biwaku okazuje się, że w doniczce pojawił się kwiatek, a obok stoi malutka dziewczynka. Zuchy nadają jej imię Calineczka.
4. Zuchy losują obrazki ze znakiem/ nazwa szóstki, do której, będą należeć. Poznają teren „Leśnych nerek” z wyznaczonym opiekunem.

Po południu

1. „Spotkanie z Calineczką” Zuchy razem z kadrą przychodzą do Łąkowego Raju gdzie czeka Calineczka, która znalazła kartki (regulaminy), których nie umie przeczytać i prosi o pomoc zuchy. Następnie wszyscy pokazują dziewczynce pląsy, które najbardziej lubią. W trakcie zabawy zjawia się Ropuch i porywa Calineczkę.
2. „ Porwanie Calineczki” Smutne zuchy idąc po śladach Ropucha, które doprowadzają ich do zalewu, a tam na listku (zielonym materacu) siedzi uwięziona, Calineczka. Zuchy chętnie pomagają ją uwolnić i przyciągają materac do brzegu. Zabawie na plaży i w wodzie. Kiedy wszyscy są zajęci zabawą, zakrada się do nich Chrabąszcz i porywa Calineczkę.
3. Znow smutne zuchy wracają do obozu

Wieczorem

1. Krąg Rady
2. „ Spotkanie z rodziną chrabąszczy” Wieczorem, kiedy zuchy idą, aby ogrzać się przy ognisku widzą, że stoi tam Calineczka i chrabąszcze. Panny, chrabąszczowe naśmiewają się z naszej dziewczynki, a ona płacze. Kiedy chrabąszcze odchodzą i zostawiają sama Calineczkę ona opowiada jak jej było smutno i źle, kiedy ją wyśmiewano i drwiono z jej wyglądu. Wszyscy zastanawiają się jak można ją pocieszyć i czy zachowanie chrabąszczy było miłe i grzeczne (porównanie do zachowań zuchów).
3. Obrzędowe zakończenie dnia.
4. Obrzędowe pożegnanie

DZIEŃ 2 – Pomagamy przetrwać Calineczce w lesie!

Ranek

1. Pobudka - łaskoczemy zuchy pacholikiem.
2. Apel.
3. „Pomagamy Calineczce przetrwać w lesie” Rano dziewczynka wyrusza w dalszą drogę szukając domu, a zuchy odprowadzając ją uczą się robić szałas, ogniska, maty, zbierają borówki, przechodzą po linie. Kiedy wracają w obozie widzą Calineczkę uwięzioną za pajęczą siecią, a na straży stoi pająk.

Po południu

1. „Ratujemy Calineczkę z rąk pająka” Chcąc wykupić dziewczynkę zuchy muszå pokonać tor przeszkód, rozszyfrować wiadomořci, i dopiero pokaz Judo tak wystrasza Pająka, że ten ucieka.

Wieczór

1. Kråg Rady
2. „Spotkanie z Polnå Myszgå” Wieczorem na swej drodze Calineczka spotyka Polnå Myszgå, która ją przygarnia. – Gawęda o trudnej doli samotnych dzieci o uzaleźnieniach, które sprawiają, że ktoś traci swój dom.
3. Obrzędowe zakończenie dnia.
4. Obrzędowe pożegnanie

DZIEŃ 3 – „Niespodzianka dla Calineczki”

Ranek

1. Pobudka – zuchy budzi piosenka biwaku.
2. Apel.
3. „Niespodzianka dla Calineczki” Zuchy postanawiają przygotować niespodziankę dla dziewczynki i przedstawić jej różnego rodzaju teatrzyki do, których samodzielnie wykonają postacie.

Po południu

1. „Krecia dola” - Kiedy Calineczka po obiedzie wychodzi na spotkanie z zuchami podchodzi do niej Kret, który ją już chwilę obserwował i pyta czy zostanie jego żoną? Calineczka przestraszona chowa się w namiocie, a Kret opowiada swoją historię jak mu ciężko żyć pod ziemią, dodatkowo będąc niewidomym. Proponuje im zabawę. Zuchy pokonują tor przeszkód z zamkniętymi oczami, prowadzone przez harcerzy i przekonują się, że Kret nie ma łatwego życia, ale świetnie sobie radzi dzięki wykorzystaniu innych zmysłów.
2. „Ratujemy Jaskółkę” - Kiedy Krat odchodzi Calineczka zauważa leżącą, chorå jaskółkę i prosi Doktoreczkę Piguleczkę oraz zuchy o pomoc. Zuchy uczå się podstawowych elementów pierwszej pomocy. Wyleczona Jaskółka odlatuje i dziękuje za pomoc.

Wieczór

1. Kråg Rady
2. „Czas podarunków” Wieczorem zuchy rozweselają Calineczkę swoimi teatrzykami i wręczają jej duże kolorowanki, które przez cały czas trwania biwaku w tajemnicy, wspólnie kolorowały. Po prezentacji teatrzyków pojawia się Jaskółka i zabiera Calineczkę do ciepłych krajów.
3. Obrzędowe zakończenie dnia.
4. Obrzędowe pożegnanie

DZIEŃ 4 „Rozstania nadszedł czas już kwiatowe Elfy żegnają nas!”

Ranek

1. Pobudka – zuchy budzi szum wiatru i delikatne dmuchanie na policzek.
2. Apel.
3. „Bal Elfów” Rano zuchy spotykają na polanie Calineczkę i Króla Elfów, którzy zapraszają ich na bal zaręczynowy. Po balu żegnają się z zuchami, Książę Elf wręcza im Akty nadania miana „Honorowy Obywateli Kwiatowego Grodu”, a Calineczka wręcza przygotowane plakietki i zdobytą sprawność i odlatują.

Po południu

4. Powrót do dom.

Opracowały: phm Katarzyna Babiarz

phm Grażyna Bytnar